

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de adjunctul procurorului în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui:

Pîrlिकास Oxana xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.11.2017 – 10.01.2018;

Instanța de apel: 06.02.2018 - 03.04.2018;

Instanța de recurs: 09.07.2018- 07.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 ianuarie 2018, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Pîrlिकास Oxana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal la 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Cerința procurorului privind încasarea de la Pîrlिकास Oxana a cheltuielilor judiciare în sumă de 342,42 lei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 24.08.2017, aproximativ la ora 15.00, Pîrlिकास Oxana aflându-se la domiciliul soțului său, Victor Șișianu, situat în mun. xxxx, cu care locuiește separat, având scopul comiterii violenței în familie, a inițiat un conflict cu soțul său, Victor Șișianu, care conform art.133¹ lit.b) Cod penal, este membru de familie, și a aplicat față de acesta violență fizică, manifestată prin aplicarea unei lovituri cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdominală, cauzând astfel lui Victor Șișianu, conform raportului de expertiză medico-legală nr.623 din 04.09.2017, plagă înțepat tăiată în regiunea bazinului, produsă la acțiune traumatică cu un obiect înțepător-tăietor, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, fără a contesta sentința în latura constatării faptelor penale și încadrării lor juridice, precum și a pedepsei numite, a solicitat încasarea de la Pîrlिकास Oxana cheltuielile de judecată în sumă de

342,42 lei, deoarece la materialele dosarului a fost anexată informația care probează suma cheltuielilor suportate în cadrul urmăririi penale.

Potrivit art.143 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în cazul în care prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul. Pentru elucidarea obiectivă a circumstanțelor comiterii infracțiunii a fost necesară efectuarea expertizei. Statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei prin acțiuni de procedură legale, iar pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli judiciare. Art.229 Cod de procedură penală indică direct că, condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare..

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 aprilie 2018, s-a respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul judiciar a apreciat ca fiind nefondată solicitarea procurorului privind încasarea de la Pîrlicas Oxana în contul statului a cheltuielilor suportate în scopul efectuării expertizei medico-legale, în cuantum de 342,42 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii încriminate.

Conform materialelor cauzei s-a constatat cu certitudine că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 24.08.2017 a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale, în vederea stabilirii gradului leziunilor corporale părții vătămate Șișianu Victor (f.d.29).

Prevederile legale la care face trimitere procurorul mai mult se referă la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, or, cheltuielile judiciare care sunt enumerate în dispoziția art.227 alin.(2) Cod de procedură penală, nu prevăd astfel de cheltuieli pe care procurorul le pretinde să fie încasate. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare se achită din sume alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate. Astfel, aceste norme procedurale invocate de procuror și respinse de prima instanță în conținutul sentinței atacate, nu reglementează încasarea din contul condamnatului a mijloacelor bănești pentru cheltuieli de expertiză.

Prima instanță a ținut cont de faptul că expertiza judiciară a fost dispusă în cadrul efectuării urmăririi penale, pentru acumularea probatoriului necesar, și aceste cheltuieli sunt trecute în contul statului, și nu urmează să fie puse pe seama inculpatei, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, sarcina căruia este depistarea circumstanțelor care dovedesc comiterea infracțiunii și identificarea făptuitorului, pentru înaintarea învinuirii făptuitorului. Trecerea în contul statului a cheltuielilor în procesul penal se întemeiază în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul judiciar a considerat oportun de a respinge cerința apelantului privind încasarea de la Pîrlicas Oxana a cheltuielilor de

judecată în mărime de 342,42 lei, iar toate aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art.227 alin.(3) Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că soluția instanței de refuz în încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul reține că procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpată a cheltuielilor de judecată în mărime de 342,42 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară.

Instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judicare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară a părții vătămate, or, art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale*, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizei) stipula că, *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatei cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui Pîrlicas Oxana, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 noiembrie 2018.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu